

Megjelenik minden
vasárnap.

Szerkesztői iroda

és
kiadó-hivatal

Granátos utca 1. sz.
II. emelet, 11-dik ajtó.

A lap szellemi részét illető
közlemények a szerkesztő-
séghez intézendők.

POSTA-KÖZLÖNY

ELSŐ MAGYAR POSTAI SZAKLAP,

a magyar-, horvát- és szlavonországi postamesterek egyesületének és a magyar postahivatalbeliek
segély- és gyámegyletének organuma.

Előfizetési ár:

Egész évre 7 frt —
Fél évre 3 „ 50
Negyed évre 1 „ 80

Egy szám 15 kr.

Kéziratok nem küldet
nek vissza.

A megbízások, megrendelések
Tiller Mór és testvére címre alatt
küldendők.

Felölös szerkesztő: JOANOVICH GYÖRGY.

Társzerkesztő: PAULAY J. ZS.

Előfizetési felhívás

a „Posta-Közlöny“ tizenegyedik évi folyamá-
nak 2-ik felére.

Egy hatalmas intézet hivatalnokai a mai fej-
lődött korban a szellemi összeköttetést már nem
mellőzhetik, elkerülhetetlenül szükséges, hogy egy
külön organum által minden irányban képviselve
legyenek, valamint hogy közlönyük a nemes hiva-
tású és igen szép fejlődésnek indult magyar postai
egyesületek működését hathatósan támogassa, végül
pedig fontolóra és figyelembe veendő azon körülmény
is, hogy Magyarhonban az idegen ajkú kar-
társak, érdekeik megvédése és előmozdítása céljából
a magyar fővárosban „Post-Zeitung“ czímen
német lapot a legnagyobb mérvű áldozattal fentart-
ják, illő és becsületbeli dolog tehát, hogy az összes
magyar postatisztviselői kar egy magyar szaklapot,
minden körülmények közt fenntartani töre-
kedjék.

Élénk, jó és a kitűzött célnak teljesen megfe-
lelő lapot csak az esetben adhatunk, ha ezentúl
nagyobb mérvű szellemi és anyagi támogatásban
részesülünk, mert utóbbi időben a concurrentia, a
nyelv és egyesületünk decentralizációjának kérdése
valóban zsiabasztólag hatottak lapunk további fej-
lődésére. Az úgy érdeklében tehát tisztelettel felhív-
juk mindazon pályatársakat is, kik csekély és lehet
mondani mellék okok miatt tőlünk elpártoltak, hogy
lapunkat újból pártfogásuk alá venni sziveskedjenek,
miáltal tisztességes fenállásunk némileg bizto-
sítva, szerkesztőségünk több buzgalmat, kitartást
és erősebb működést fejthetne ki.

Előfizetési díjak: Julius-decemberre 3 frt
50 kr., július-szeptemberre pedig 1 frt 80 kr.

Budapest, 1877 június 16.

Joanovich György,
szerkesztő.

Jegyzőkönyve

a nyiregyházai „Posta szakkönyvtár egyesület“ folyó
1877. évi márczius hó 25-ik napján a nyiregyházai
kir. postahivatal levélrovatóló-osztály helyiségében
megtartott II-ik rendes közgyűlésének.

(Vége).

2. Várady Ignác kültag indítványozza.

Hogy a nagyváradi tekintetes postaigazgatóság
fölkerelessék, miszerint a kerületbeli postatisztviselőket
ezen szakegyletbe való belépésre felhívja, to-
vábbá, hogy az egyesület levelezéseire díjmentes
postaszállítás engedélyezése kérelmeztessek.

Határozat.

Ezen indítvány kölcsönös eszmecsere után,
melyhez többen hozzá szóltak, elnök következő
nyilatkozatában nyert megoldást, — ugyan is egyleti
elnök kijelenti, hogy az egyesületi élet társadalmi
szabadság védve alatt állván a tagok számának nö-
velésénél sem egyre sem másra presiot gyakoroltatni
nem lehet az egylet intentiója: — s így ez indít-
vány eljuttatást kéri.

A díjmentességet illetőleg elnök felhívja,
hogy az igen bajosan lenne kivihető, s kifejezést ad
annak, miszerint a már fennálló, sokféle díjmentes-
ségeknek sem barátja. Igen, tehetne az egylet egyet,
hogy a Nagyméltósági kormányhoz kegyes évi já-
rulék iránt folyamodna, de erre nem találván ked-
vezőnek és elérkezettnek a jelen időt, annál fogva

az erészbeni indítvány elhalasztását kéri, — mire
nézve a közgyűlés belenyugvásának adott kife-
jezést.

3. Lázár Dávid kültag továbbá indítványba hozza.

Hogy tekintve, miszerint az egyleti tagoknak
is kellemes szórakozás nyújtatnék, de másrészt a
tagok számának növelésére is előnnyel lenne, in-
dítványba hozza, miszerint mondja ki a t. közgyű-
lés, hogy a folyó évben május vagy június havában
a nyiregyházához tartozó vasuti állomással biró
kies fekvésű „Sóstó-fürdő“ egy majális vagy jú-
niálissal egybekötött szakértekezletet tartsunk s
annak rendezésével az elnökséget megbizza.

Határozat.

Az indítvány általános viszhangra találván fö-
lőtte élénk eszmecsere váltott, s egy a „Sóstón“
rendezendő szakértekezlettel egybekötött össze-
jövétel elvben elfogadtatott, s egyleti elnök felszól-
lása folytán — ki annak rendezésével a vá-
lasztmányt kérte megbízatni, határozattá lett, hogy
az összejövetel rendezése és a határidő kitűzése
iránt az egylet választmánya annak idejében tegye
meg a kellő intézkedést.

F) Egyleti elnök, miután az indítványok tár-
gyalása befejeztetett „a térképkiállítást“ megnyi-
tatólag felolvassa Posner Károly Lajos m. kir. udvari
szállító ur folyó évi márczius hó 23-án kelt levelét,
melynek kíséretében a nagyméltósági földművelés,
ipar- és kereskedelmi miniszter ur ő excellentiája
által az egyleti kiállításnak kegyesen átbozsájtott, s
egyszersmind kegyesen az egyletnek ajándékozott
10 lapból álló magyarországnak állat egészség
rendőri szervezetét, állattenyésztését, gazdasági
szakoktatását, vasuti és gőzhajózási állomásait elő-
tűntető díszes kiállítású nagy térkép érkezett.

Továbbá bejelentetett C rl Prohaska tes-
scheni czég könyv és térkép ajándéka, ugyszinte
Balás Sándor paksi postamester ur térkép aján-
déka.

Ezután bemutatott a kiállítás tárgyában
folytatott terjedelmes levelezés: ezt követőleg egy-
leti elnök felolvassa a kiállítók névsorát s bemutatá
a kiállított tárgyakat a következő csoportokban.

I. Csoport. Carl Flenning glogau térkép in-
tézet különféle kézi és fali, közlekedési, általános
és iskolai térképeit előtűntető gazdag kiállítás: me-
lyek közül kitűnő becsű a közlekedési térképek
bírnak.

II. Csoport. Posner Károly Lajos m. kir. ud-
vari szállító budapesti műintézetében készült Ma-
gyarország újbeosztású díszes térképek, ezek között
a 10 lapból álló díszes nagytérkép is, mely különös
figyelmet érdemel.

III. Csoport. Az Eggenberger féle Hoffmann
Molnár budapesti czég térkép kiadványai.

IV. Csoport. Carl Prohaska tescheni czég
térkép és közlekedési iratok kiadványai, melyek
közül az osztrák-magyar birodalom vasuti tér-
képe és az állomások áttekintési jegyzéke különös
figyelmet érdemel.

V. Csoport. A Hartleben bécsi czég által a
kiállításra beküldött különféle földrajzi munkák.
atlaszok, és levéljegy albumok, ugy a Stuttgarti
F. Maier czég által kiadott figyelmetkeltő térképek.

VI. Csoport. Louis Senf lipcei czég díszes
kiállítású levéljegy albumai.

VII. Csoport. Gorovy Miksa nyiregyházai ma-
gánzó által a kiállításra átbozsájtott szép és gazdag
levéljegy gyűjteménye, továbbá levelezési lap, szál-
lító levél és okmány bélyeg gyűjteménye.

VIII. Csoport. Justus Perthes gothai térkép
intézet iskolai szép kiállítású kézi és fali térképei.

IX. Csoport. Waldheim Rudolf bécsi czég ál-
tal kiadott 16. lapból álló „Post und Eisenbahn
karte der Oesterr. Ung. Monarchie“ czímű térkép.

X. Csoport. A Floegel helybeli könyvtár
czég által átbozsájtott Légrády testvérek féle „Bu-
dapest helyrajza.“

XI. A „Posta szakkönyvtár egyesület“ 43 drb
különféle kézi és fali térképei, továbbá az egylet tu-
lajdonát képező földrajzi művek, helynévtárak stb.
tárgyak.

XII. Csoport. Balás Sándor paksi postames-
ter ur által beküldött térképek, melyek közül egy
Csehországot ábrázoló térkép, kiállításra és részletes
kivitelénél fogva érdemel figyelmet.

XIII. Csoport. Forberger Vilmos nkállói reál-
iskola tanár ur szivességéből átbozsájtott „Tátra-
hegység térképe.“

XIV. Csoport. Nágel Bernát budapesti czég
által kiadott kézi és fali térképek.

XV. Csoport. Rott és társa helybeli könyvke-
reskedő czég által átbozsájtott a Bpesti „Franklin
társulat“ által kiadott Hunfalvy János-féle „kézi
atlasz.“

XVI. Csoport. A nyiregyházai tanító egyesület
által kiállított, egy megyebeli tanító által készített
3 drb térkép.

XVII. Csoport. Artaria és társa bécsi czég ál-
tal kiállított szép és részletes térképek.

XVIII. Csoport. A nyiregyházai kir. posta
hivatal térképei, helynévtárai és irányítási segéd
könyvei.

A közgyűlés méltatva az elért eredményt.
első sorban jegyzőkönyvileg hálás
köszönetét fejezte ki a Nagyméltó-
sági m. kir. földművelés, ipar és keres-
kedelmi miniszter ur ő excellentiájá-
nak nagy becsű és kegyes adományá-
ért: továbbá Prohaska Károly tescheni műinté-
zet tulajdonosnak, Artaria és társa bécsi czégnek,
és Balás Sándor paksi postamester urnak a ki-
állítás alkalmából az egylet részére lett szives ado-
mányaikért; — Végül mindazon tisztelt ki-
állítóknak, kik térkép kiállítás léte-
sítéséhez járulni szivesek voltak --
jegyzőkönyvileg köszönetet szavazott.

A közgyűlésnek egyéb tárgya nem lévén a
közgyűlés berekesztetett d. u. 1 órakor.

A jegyzőkönyv hitelesítésével az alapszabályok
25. §-a szerint, elnök s jegyzőn kívül Földessy
Károly és Vad Béla beltárogok. Lázár Dávid kültag
bizattak meg.

A jegyzőkönyv egész terjedelmében elfogad-
tatván, hitelesítettett.

Nyiregyháza, 1877. június hó 15.

Nagy Sándor
egyl. jegyző.

Kardoss Kálmán
egyl. elnök.

Földessy Károly.

Vad Béla.

Lázár Dávid.

Promontor, 1877. június 28.

Irodám négy fala közt lévén egész világom,
nem tudom, hogy kiűn abban a civilisatiótól bril-
lians világban van-e az a magyarosan úgynevezett
igazság. Vagy talán onnan is eltűnt mint egy fényt
vesztett üstökös, vagy mint irodamból a hajdani
még József császártól is megirigylt boldogság? —
Ha van még belőle egy kevés, ugy kálomista létemre
77-szer tartok penitenciát, mert nálam tekintetes

m. k. postamester urnál csak szótárból ismeretes. Nem tréfa ez kérem, hanem a legelszomorítóbb való, mert kérem alázatosan, én már 8 éven át kóstolgom a gummi arabicumot s fogyasztom a világ legrosszabb pecsétviaszkját, 8 éve, hogy a szerződés (Conventio czédula) értelmében kénytelen vagyok hivatalom drága lakásban tartani s ezért évenként 140—150 forintot fizetni.

Én már többféle hivatalnoktól kérdezősködtem, hogy vajon náluk is szokásban van-e a hivatalbérért saját fizetésüket feláldozni? Nem találtam egy olyant sem, mert vagy lakbért kapnak, vagy természetbeni lakást, kivált azon hivatalnokok, kik az állam hasznára vannak.

Vegyük például: van itt Promontoron egy sörház, ezt őrzí 5—6 szemfüles fináncz, ezeknek oly szép és jó lakásuk van, hogy ellakhatna benne akár-miféle ur is; pedig ezek fizetést is huznak s a szemlési állás már pályázattal töltetik be. Nem katonák, nem kezelnek pénzt nem is tek. urak és még s méltányosabb figyelemben részesülnek mint az összes m. kir. postamesteri kar.

Legyen elég ez egy példais a mi örömrünk s boldogságunk táplálására. Lelkesülhetünk és áldozat készséggel tehetjük ki magunkat az óriási felelősség okozta bizonytalanságoknak, hiszen mert ha más akármik is, talán a jó isten nem felejtí el a Károlyi féle biblia azon szavait, hogy a szenvedők és nélkülözők a menyeknek országa. De dacára ennek a vigasztalásnak mégis csak nyomoruságos a mi életünk. Miért is nem teremtett az isten bennünket csigabiga félének, akkor nem kellene drága pénzen pompás és tekintélyes helyiséget tartani; miért nem születik az ember egy házzal egyszerre?! Hja szerelmes atyám fiai mindhiába való sopánkodás ez!

Szeretném, ha egyszer az az eset adná magát elő, hogy teljességgel nem volna a községben üres lakás. Mit csinálna akkor a postamester? Vagy meghagynák neki, hogy építsen egy tűz és betörés mentes házat, vagy stante pede elcsapnák mint alkalmatlan egyént a postászatra. Bizony isten fáj a szívem, mikor rá gondolok, hogy 8 éven át 1000 forintnál már többet adtam ki lakásért, a mi bizony nem kis dolog. S mit nyertem vele? azt, hogy egyrészt kinevetnek, s másrészt épen annyira méltatják áldozatom, mintha ponyva sátor alatt hirdetem a postahivatal iránti tiszteletet. Ez kérem még hindosztáni nyelven is igazságtalanság, és bi-

zony isten nem járja! A mai korban a posta megkivánná azt mulhatatlanul, hogy az állam maga is gondoskodjék annak tekintélye megővéséről s hivatalnokai jól létbe helyezéséről, mert ha a régi korban igaz volt úgy a mai mivelt társadalmi életben még elvitáztatlanabb hogy sokkal több hitünk van akár egyes valaki akár társulatok iránt, ahol látszik a vagyonosság és jóllét, mint olyanok iránt, kik semmi jóllét s vagyonossággal nem bírnak. Nem hiszem, hogy az igazgató urak ha körutat tennének, ne restelnék el magukat, látva a postahivatalt a falu végén egy sárfészekben, benne a martyr posta mester — ütött — kopott kabátjának palástolásával elfoglalva. Egy olyan intézményt mint a posta az ország minden részében kellő polczra kellene emelni, hogy az bizalmat és hitelt gerjesztő legyen s ezt meg is érdemli, mert míg az államnak mindenhol örökös deficittel kell küzdeni, addig a posta tekintélyes jövedelmet ad. Egész más volna ha a posta állomásokat mi haszonbérbe bírnánk, akkor köztökötöző illetlenség volna a lakás követelése, de jelenben mi postamesternek, hivatalnokai vagyunk az államnak, felelősek, lekötöztettek, tehát jogos azon kérésünk, hogy nyerjünk vagy természetbeni lakást, vagy lakbért. Sárkunyhó, rongyos kabát nem szerzik meg a postamesternek a kellő tiszteletet a művelt és a köznép részéről; a faluvég a cigányoké, maholnap mi is oda kerülünk mert fizetésünk kevés, az élelem drága, tehát drága lakást tetemes károsodás nélkül nem tarthatunk. Azt hiszem tehát, hogy összes kartársaim jogos és egyedüli ohaját nyilvánítom akkor, midőn tiszteletteljesen fordulok a kormányhoz, hogy a már megígért s várva várt lakbér átalányt méltóztasson mi előbb megadni.

Ugy legyen!

Liskay Gyula,
postamester.

Levelezés.

A „Posta-Közlöny“ 26. számában jelent meg egy személyemet illető tárcza-levele „Rupertus“ aláírással, mit szerzője „humoristicusnak“ csúfolt — vagy ha jobban tetszik kereszteltel. Nem hagyhatom e sorokat néhány megjegyzés nélkül, mert szerzője több helyen sértő, részint pedig oly gúnyos kifejezéseket használt, miket ha eltűrnék, igen könnyen gyávanak bélyegezne a közvélemény.

Tárcza.

Milyen jó nőnek lenni.*)

Azt állítják, hogy azok, kik valamely csatát messziről szemlélnek, jobban tudják megítélni annak mozzanatait, mint azon hadiak, kik benne részt vesznek; így egy, az élet teljes erejében levő férfiú is fel lehet jogosítva jobban, mint bármely nő elősorolni azon előnyöket, melyekben a végzet a nőnemet a férfakkal szemben kitüntette. Mint férfiú, tehát hiteles egyén vagyok annak beigazolására, mennyivel irigylésre méltóbb sorsa van egy nőnek szemben egy férfiúval.

Először a mi a nő fizikai előnyeit illeti, már azok is többiek; neki egyedüli joga fényesnek, szépnek lenni s mind annak, a mi ezzel összefüggésben van.

Soha nem volt nem is lesz csunya asszony. Legalább még nem hallottunk ilyen Phaenomenről. Nőnek és szépnek lenni valami egységes elválaszthatlan és oszthatlan ugyanazonosság; magam is jártam több megyékben és nagy városokban s bár jártam fényes palotákban és rongyos kunyhók alatt, sehol sem tudtam egy csunya nőt, vagy egy szép férfiút látni. Egyik férfiú a másiknál csak egy vonással lehet csunyább s ez az egész, a mit e tekintetben igényelhet. Valamennyi férfiú mostohán van a természetből kiállítva, az már a dolog lényege.

*) A Beregből a következő érd. kes. tárczát vettük át, melyet olvasónk megnyugtatóására azon megjegyzéssel közlünk, mikép az igen találó czáfolat következik jövő számunkban.

gében rejlik egy megdönthetetlen természeti törvény szerint, ellenben minden nő összhangzólag van alakítva s pedig annyi ingerlékenységgel, hogy a férfiú ellent nem alhat bájos kellemeinek.

De a nő nemcsak maga szép, hanem szereti is a szépet, bárhol találkozék az, sokkal inkább tudja méltányolni mint a férfiak. Már az iskolás leányka virágért és madárért rajong, míg fitestvére a virágokat leszagatja, a fészkek lakóinak anyagi boldogságát feldulja, szétrombolja.

Ha a férfiú szakálat visel, mennyi idejét vesz el annak gondozása, míg ha nem visel, a szőrhóhér kellemetlen eljárásának minden nap alá kell magát vetnie. E borzasztó alternatíva egy nő számára sem létezik; ő a levesét ugyszólván ékességgel eheti, a legnagyobb grátiával élvezheti, míg a férfiú tegyen bármit, bajossza miatt a legkétségbeesettebben zavarba jut.

Továbbá a természet, mely a nőt a bajusz és szakál viselésétől megkímélte szavatolt annak hosszabb életéről. Be van bizonyítva s az egész világ köztudomása dolog — tehát bizonyítani nem is kell, hogy a nő életereje sokkal szívósabb, mint a férfiúé. Ritkán ér el egy férfiú a közönségesebb-nél magasabb kort, míg ellenben alig van hirlap, mely egy nagyon idős nő halálát vagy életben létét ne jelentse. Tehát eltekintve a szépségtől a kecses teremtől, az életkort tekintve is a nő az előny.

Ha már most fizikai tekintetben ilyen jelen-tékeny előnyök, hát még a társadalomban. „Helyet a nőknek“ kiált a civilizáció az Aequatortól a Polusig. „Az urak közt nem találkoznék egy oly udvarias?“ kiált a társaskocsi fenhangon, s már kugrott egy férfiú a telt kocsiából a sárba, hol hideg szél borul nyakába, csak hogy helyet en-

mint oly egyént, ki minden alap nélküli — jogtalan támadástól visszaretten.

Most pedig engedje meg igen tisztelt Rupertus ur, hogy önhöz szólhassak. Röviden végzünk, időm fölöttébb drága, mintsem oly dolgokkal foglalkozzam soká, mikén csak egy szánó mosoly lebben el ajkamról.

Mindenek előtt ki kell jelentenem, hogy én egészen más malomban örlet, mert ha megfontolva olvasta át soraimat, (melyért ön engem pelengérre állítani óhajt)elég világosan átláthatta, miszerint levelemben csakis azt fejtegetem: alkalmasak-e a nők a postaszolgálatra, vagy nem — ön pedig mindjárt áttér Jósika Julia féle kitünőségekre, azzal törekedvén állításaimat megecfőlni. Ez azonban nem sikerült. Multkori soraimban kijelentem határozottan, a nők alkalmazása mindenütt igen szép és czélirányos (mely előtt mindenkor kalapot emelek) csak nálunk nem, vagy csak igen korlátozva. Hígyje meg uram, ama sok jeles írónénak, kik örökbecsű műveikkel gazdagíták a világirodalmat ön sem nagyobb tisztelője nálam, valamint a többi nőnek sem, ki a női név, s hivatásnak annak módja szerint megfelel. Azonban ön előtt úgy látszik nő — nő. Legalább soraiból ez világosan kitűnik.

Igen tisztelt uram, ön csakugyan szeretné elvitatni, hogy a nő eredetileg nem a férj boldogítására és a házikör vezetésére van alkotva, sőt legszentebb hivatásától is megfosztaná ha lehetne, akkor aztán ön válalkozhatik a gyermekágyra.

Hogy minek kell lenni egy valódi nőnek, azt báró Eötvös és gróf Mikó műveiből megtanulhatja legjobban. Részemről e két jelesünk eszméinek hódolok. Csalódik ön, ha azt hiszi, hogy én nőgyűlölő, vagy enuch természetű vagyok, mindazáltal a szellemeket mindig fölébe helyezem az állatias ösztönöknek. Különböben annyi eltérés és nézetkülönbség mégis látszik köztünk, ha én enuch természetű vagyok, úgy ön bizonyára — török basa. Tűnődöm rajta, hogy mit érthet ön tulajdonkép a humor alatt, de hiába nem jövök rája. Ugyan mondja meg! Talán abban vélte ön szellemiszikráit sziporkáztatni, vagy hogy mondjam, hogy a Kákosy nevet, mely nevet már oly sok derék honpolgár viselt és visel jelenleg is szenytelenül, mocskotalanul, hogy ön abból gúnytárgyat űzzön? Kérem, hogy lehetett oly merész e kényes pontig ter-

gendjen egy nőnek, kit sohasem látott s kit valószínűleg sohasem is fog látni. Hol kértek még nőt arra, hogy helyet engedjen egy férfiúnak. Egy ily gondolat a gondolatszabadság hazájában is mily hajmeresztő. Az oly férfiú, ki ilyesmit gondolni volna vakmerő, még a jogászvilág azon harcosai által is, kik a halálbüntetés eltörlését vitatják, az első lámpa oszlopra magasztaltatnék fel a közrészvét örömmujongásai közt.

A férfiak azért vannak, hogy a nőknek hódoljanak. E szabály megdönthetetlen. Kinek tartatnak fenn a nagy asztaloknál a legjobb falatok? A nőknek. Kinek szolgálnak czukorral más fűszerekkel s minden elgondolhatóságokkal? Kie a legjobb hely az asztalnál? Kinek hordanak fagyaltot még a concertben is? A szeretetre méltó bájos nőknek. És ki fizet értök? A szegény férfiak. Kik állnak éhező és áhítatos pillantásokkal, míg a nők egész kényelemben minden elgondolhatóban részesítettek ismét a férfiak. Az édelgés, a hízélgés és a szépelgés ki előtt halmoztatik megmérhetlen magasságig? A nő előtt. A legapróbb tévedésért kinek kell helyt állani? A férfiaknak a teremtmények legcsunyább és legszerencsétlenebbjeinek.

Az idő változandóságának minden alá van vetve, a föld, az országok határai és tengerek, a nyelv, a csillagok s az emberek szokásai. Csak a férfiú marad egyszer és mindenkorra az a szerencsétlen furulyás Lord Byron nem irt ennél igazabbat. De a mi a nőt illeti, az a teremtés mester-műve marad mindenkor, a világ a kertje, a férfiú benne a kertész; vagy mint Petőfi mondja a világ tengerén szerelem az evezője, főköző a kikötője. Gyakran ha a legegyszerűbb beszédbe bocsátkozik a férfi, már áldozatul esett a nő varázsló csábjainak. Ha

jeszkesdni? tudhatja a magyar mindig büszke volt nevére, jaj annak a ki azt bemocskolni meri szentségtelen kezével!

Véli talán sületlen élcein valaki kaczag-ni fog?

Csalódik! Ezt csak durva lelkű tehetné.

Ebben tehát nincs humor. Mondja meg hát, sorainak melyik szavában rejlik azon bűverő, melynek humor a neve? — Ön quasi ócsárolja a postamesterséget, s úgy látszik nyugodtan tűrné, ha a kiadók mind lakatos inasokból kerülnének ki; ha tehát oly szellemóriásnak képzei magát, miért nem értékesíti nagy tehetségét valami hálásabb pályán? Legalább is lehetne törvényszéki elnök, vagy szolgabíró.

Miért tért hát e hálátlan, s ön szerint alsórangú hivatalra? Hívták? úgy hiszem nem.

Ön engem nem ismer, nevemet is csak a becses lap hasábjain olvashatá, mégis tehetségemet is mérlegelni meri. Ad-e erre jogot a szabadsajtó? Különben legyen meggyőződve, én sem a kaptafa mellől kerültem ide, s azon studiumokat, miket ön tanult, bizonyára én is. s tán még jelesebb sikerrel, mint ön. Arról is meggyőződtem soraimból, hogy önt csak írási viszketet vezetett e nem önhöz illő sorok megírására, vagy valami rejtett — titkos érdek, egészen alaptalanul. Bizonyára pompás dolga lehet. Ha én írok, annak bizonyára alapja van, s alá írom becsületes nevemet, nem rejtezem álnév alá — ezáltal óhajtván magamat érdekessé tenni mint ön, mely alól mégis kilátszik a lóláb. Ugy hiszem nem óhajta tudni mit mond egy szellemes író azokra, kik álnév alatt írnak. Ez csak az ön hiúságát sértene. Azt is mondja a többek közt, annyi frivol viseletű postakiadóút sem találne, mennyi a gyufatartóba fér. Ezt tényekkel bebizonyíthatom önnek, sőt nevekkkel is szolgálhatok, s ha tetszik akár egy hosszú szekérrel nyakára küldök, melyből ön egész haremét alkothat magának. Végül kijelentem, hogy multkori határozott állításaim mellett rendületlenül megmaradok, csak az vonhatja állításaimat kétségbe, ki a posta kül- és belső szervezetét tökéletesen nem ismeri, egy józan gondolkodású szakember azonban bizonyára igazat fog adni.

Ajánlja ön foszszak tollat párnámba; úgy ön vánkósába, nehogy rengeteg tudománya elpárologjon. Őszintén megvalva békés ember lévén nem voltam e tollharcra elkészülve, ön adott rája agit,

szereket a férfiu s elhagyja imádásának tárgyát, a nő hűségességgel vádolja, s a közvéleménytől elégtelben részesül. Ha a nő szeret, s megcsalja imádóját, annak hallgatni kell, mert ha keserű panaszra fakad, elutasítatik s legfőlegb neveltség tárgyává lesz.

A nő öltözköztet pazarul, tarkán, magára szedheti a képzelem megmérhetlen birodalmának selymét, bársonyát, csipkeit, szalagjait, ékszereit s minden elgondolható csecsebecsét, minden, minden rendelkezésére áll, csak hogy vonzóvá, ellenállhatlaná tegye magát, még az ártatlan éneklő madárkák életét is kioltják, csak hogy vele kalapjokat díszíthessék. És ebben nagy igazok van, mert ha egy veresbegyet egy nő kalapján látunk, bizonyára többre becsülhetjük, mintha tizet látunk valamely bokorban. Ugyan ki sajnálkoznék azon, ha egy kis colibrinak drága gyöngyszerűleg tündöklő nyakát egy nő juvói nyakának bájolóbbá tétele czéljából feláldozva látja.

A nő kijár hódítani s hódít. A férfiu arra van kárhoztatva, hogy évről évre egy és ugyanazon szabású ruhákat viselje, ocsmán fazék vagy köcsög kalapot, borzasztó nadrágot, idomtalan kabátot kell viselnie, mindig ugyanazon szövethől s azon állatgyapjából, mely vele osztálytalan ugyan, de rokonságban áll.

Hiába változtatja czilinderét, ruháit az mindig csak is neveltségesebbül tünteti elő alkatát. A legnagyobb czeremoniáknál a legnagyobb egyszerűségre van kárhoztatva és soha sem merészelhet fényt, nehogy vele az angyali nem tündöklését beárnyékolja.

Ennyit a külsőségekről. De mennyivel tulnyonyóbbak a nők előnyei az élet belső komoly dolgai-

tulajdonítsa magának. Különben a „Posta-Közlöny“ nem politikai- hanem szaklap lévén, helye nincs is a polémianak, azért ez ügyet befejezettnek tekintem, s így ez ügyben sem ön sem mással sikra nem szállok, annyit mégis ajánlok: fontolja meg máskor mit ír, mert én csak is a postakörre szorítkozom e lapban, hol helye másnak nincs is. Ne keverjen bele tehát ön sem ide nem vágó dolgokat, és ne idézzen oly classicus mondatokat, miknek tulajdonképi értelmét maga sem érti. Elég terjedelmes édes anya nyelvünk, hogy azon is kifejezhessük illően magunk.

Kis-Czell 1877. június hó 26.

Kákossy Károly, m. kir. postakezelő.

Vegyes közlemények.

— **Személyzetiek.** Zavodszky István pk. az ácsi és Wittmann József pk. a pétervásári postahivatalhoz helyettes postamesterré kinevezettek. Wittek Ignác czeczei postamester állomásáról leköszönt. A postakezelői vizsgát letették: Molnár János nagy-dorogi, Orbán Gyula acsai, Bankós István apostagi, Vodiczka János új-pesti és Páczay Antal losonczyi pk. jelöltek.

— **Pest-megye** Acsa községét és vidéket az állítólagos 6 fegyveres rabló miatt a budapesti postagazgató értesítése folytán a megye helyettes alispánjának meghagyása következtében az illető járási szolgabíró a csendbiztossal és a közbiztonsági közegekkel együtt bejárta és kihallgatta az acsai, püspökhatvani, tógyörki és mácsai előjárókat, a merre az acsai posta elhaladni szokott, de ott fegyveres rablók mutatkozásáról és gyanus egyéneknek tartózkodásáról nem tud senki semmit. Kihallgatott az acsai postakezelő is, a ki azt nyilatkoztatta ki, hogy ő a postakocsistól hallotta, miként Püspökhatvanban beszéltek olyasmiről, és arról tett jelentést Budapestre. Az egész hír valószínűleg onnan eredt, hogy közelebb a borsönyi erdőben Hont-megyében rablók üldöztettek és ez idő óta a váci felsőjárás csendbiztos tartott Acsán és vidékén gyakran erősebb őrzásokat.

HIRHARANG. — Amerikában megtörtént hogy egy dentoni Lady-ra címzett levél, mely még 1840-dik évben adatott fel a postára, csak ez idén

ban, ki dolgozik? ki szenved minden szerencsétlenséget. Kinek kell magát ki tenni az idő viharos járásának a nap hevénél a nehéz terhes gondok ónsúlyának? Kinek kell ki rúkolni esőben, szélben, s a legnagyobb zivatarban? Ismét a férfunak, a szerencsétlen furulyásnak.

Ki hagyja el az égő házát utoljára? Ki parancsnokol a tenger vad hullámjain a sülyedő hajó tetején s ki sülyed szembe nézve a halállal a nagy Ocean mélységébe, hogy ne lássa többé (legfeljebb csak néhányak számára) fényes világot. Ha kiüt a keleti háború kiszál a harcra mezejére? ki harcol? kinek kell magát főbe lövettetni? Ki más mint ismét csak a férfiu.

E közben a nők kedélyes szobájokban töltik idejüket nyugalomban és biztonságban, és ez csak badd legyen így továbbra is, mert a mi karjaink meg védelmezik őket az őveik pedig megjutalmaznak bennünket; nekem csak az czélom kimutatni, mily sokkal jobb nőnek lenni de nem csak háboruban hanem békében is.

Mi egyhangubb, unalmasabb s bosszantóbb mint egy férfiu élete. Mi mulattatóbb, élénkebb változatosabb mint egy nő élete. A férfiu reggel elhagyja házát hogy 10—12 órát börtönben töltsön, hívják bár azt bureaux-nak, irodának, tárgyaló vagy tanács teremnek, boltnak avagy üzlethelyiségnek, az mindig csak egy fogház marad azon különbséggel, hogy benne még dolgozni is kell és pedig nagyon erősen.

A nő ellenben a mint férje kitette lábát a házból, mehet a hová akar. Nehány rendeletet ad szolgálójának s azontul ura az egész időnek. Lepkeszerű látogatásokat tesz, eljár a boltokba s költi

lett kézbesítve. Hogy a levél 37 éven át hol tartózkodott, az mint a new-yorki lapok írják, nagy titok. — **Svájcban** utóbbi időben kitűnt, hogy az igen olcsó postai díjak miatt a posta már deficitel dolgozik, minek folytán a szövetségi tanács legújában egy törvényt elfogadott, melyszerint a postai mintaküldemények díja a belforgalomban 1 centime-vel emeltetik. Ez igen okos és méltányos eljárás, ha nálunk a levelezőlapok árát csak egy krajczárral emelnék, a postamesterek és kezezők rendszeresítését nem kellene évről-évre elodáznia. — **A Wr. Illustr.** Briefmarkenzeitung egész részletesen közli a bécsi fő-postaigazgató életrajzát, melyből röviden a következőket adjuk: Langentreui Koch Adolf, jelenleg cs. k. fő-postaigazgató Bécsben, a Ferencz-József-rend lovagja, a koronás arany érdem kereszt és több külföldi rend tulajdonosa és a bécsi zenekedvelők egyletének alelnöke, született 1829-ben, a postaszolgálatba pedig csak 1867-dik évben mint postapénztári gondnok belépett s így, jeles tehetségei következtében, 10 év alatt a jelen diszes állására emeltetett. — **A honvédelmi miniszterium** már minden vasuti igazgatóság-hoz megküldötte azon tisztviselők névjegyzékét, a kik mozgósítás esetén a katonai szolgálat alul felmentetnek. — **A steierországi** postamesterek egyletének közgyűlése, mult hó 25-én tartott Grácban a „Szt.-Florián“ szállodában. Az egyesület 120 rendes tagja közül 60-an jelentek meg a közgyűlésen és igen élénken foglalkoztak a nyugdíjazás és a postai szakirodalom viszonyaival. — **A budapesti távirtdai tisztikar**, július 3-án tartja tavaszi táncestélyét a lipótmezei Schwab féle vendéglő üvegtermében.

A közönség köréből.

Vannak-e nekem jó barátaim?

Hányan vannak, és kik azok?

Hat napi vájudás után végre elhatároztam magamat e sorok írásához, győzött édes anyámnak azon igen gyakran emlegetett arany mondása:

„Wo die Noth am grössten,

Dort ist Gott am nächsten.“

Báró Purczel Andor ügyvéd úr által felszólítottam, hogy mint Fränkel Ferencz volt felső-vadászi postamester keze a „Magyar postahivatalbeliek segélyző egyletének“ 1873. év április 15-én 100 fról kiállított kötvény alap-

térjének pénzét, vagy magához gyűjti barátait s bámulatja a tett bevásárlásokbani izlését. Ah hát ki nem szeretne nő lenni!

A nőnek kiváltságai is vannak. Nem sorolom el itt azokat, melyek még a legrégebb törvényeinkben is fentartattak a nők számára, hiszen őket perbe ugyssem szokásidézni, — hanem például szólok azon természeti jogáról mely a sirhatásban áll. Ha valamely képzelt, vagy valóságos bánat éri kedélyét akkor kisírja magát s feled mindent.

A férfutól a végzet még ezt a vigaszt is megtagadta, az ő szíve vérezhetik, megrepedhet fájdalomában, de egy könyvet ejtenie nem szabad.

Ha nem bir uralkodni önmagán s egy könyvet ejt, elég, hogy ujjal mutassanak rá, hogy örökös gunytárgy legyen ki eljársza a nevet: férfiu.

„A nő pillantása“ mondja Saville „nagyobb hatalmat gyakorol felettünk, mint a törvény s könyüi nagyobb hatást gyakorolnak ránk mint a legtisztább bizonyíték. Bár mennyire igaza legyen a férfunak, a nő azt egy könyvvel megdönti.

Nem kell még feledni a sok közül a nő azon szokás jogát, hogy övé az utolsó szó és az utolsó szó tudjuk, hogy az ügy eldöntésére a legfokozottabb behatással van.

A legfőbb pedig még az, hogy mindezen előnyei a nőknek hova tovább annál inkább annál nagyobb mérvben van biztosítva, mert Pretcott szerint: mennél érdemesebb egy nemzet szabadságra, annál nemesebben viseli magát gyengébbek, annál lovagiasabban viseli magát nők iránt.

Coriolán.

ján a hátralékot 48 frt 41 kr. 8 napok alatt küldjem be, mert különben ez összeg per utján fog rajtam behajtani.

En vagyok tehát az áldozat, én szemeltettem ki arra, a másik kezese persze nem jön számításba, mert az Fränkel Ferencnek, mint 13 éves fiú, eszmatisztító inasa volt.

Sok mentő okot tudnék felhozni, mert én igen is ovatos voltam akkor, midőn Fränkel bukását megtudva azonnal írtam a segélyegyleti titkárnak, hogy van alap, és így lehet a segélyegylet követelését biztosítani, de én nem tehetem, mert nincs semmi fegyver kezemen, tegyetek tehát lépéseket, vagy bizzanak meg engem, hogy az ügyet rendezhessem.

Hat vagy hét hó múlva kaptam levelemre választ, hogy Fränkel szállítsam fel, miszerint 73 frt tartozását törlessze, ha pedig Fränkel nem törleszti, én tartsam kötelességemnek azt kiegyenlíteni.

Fränkel már akkor mindenén túladdott, és sokszori sürgetésemmek és fenyegetőzésemmek a mint a következő mény mutatja az lett az eredménye, hogy 48 frt 41 krra olvadt le a követelés.

Ha az ember saját tartozását kénytelen fizetni, csak kötelességét teljesíti, és panaszuk nincs helye, de mikor egy földhöz ragadt szegény embernek más gazemberért kelletik fizetni, akkor mikor maga élni nem képes, ez vérlázító.

A kik ismernek, tudják, hogy én több év óta üdült „csúzbajban szenvedek“ és ennek folytán mellékfoglalkozást nem is gyakorolhatok, mert se mint okleveles jegyző nem foglalkozhatom el ezen terhes hivatalt, sem pedig gazdasággal nem foglalkozhatom, sőt mi több kis jövedelemet orvosokra, és fürdőkre kelletik költenem már t. i. a mennyi telik, most még ilyen nonputarem kiadások jöven közbe, az embernek megáll az esze, hogy mit tegyen?

Kincstári előleget nem vehetek fel, míg mult évben felvett 200 frtnyi előlegemet sem törlesztettem.

De minek folytassam tovább panaszaimat, a ki megakarta érteni helyzetemet, azt ennyiből is megérthette, a mennyit eddig elmondottam volt.

Tisztelt kartársak!

Kérelmem röviden annyiból áll: én megkísértem, és hiszem, hogy sikerülni is fog, hogy a Fränkel féle tartozás a d a k o z á s útján fedeztetni fog, csak 97 barátom legyen, ki az én barátságomat 50 krra becsüli, és egy mélyen megszomorodott ember, egy kartárs vigasztalva lesz szorult helyzetében.

Ezen általam ajánlott segélyezési mód egy a maga nemibe, még eddig nem volt gyakorlatba véve, de úgy hiszem mindenki belátja, hogy nem rossz, „Hodie mihi, cras tibi,“ a mi velem ma történik, az történhetik más kartársammal a legközelebbi idő alatt, és én ígérem, hogy adandó alkalmammal az első között leszek, a ki kartársa méltányos panaszát megfogja érteni.

Az adakozásokat kérem július 10-ig utalvánnyal hozzáni küldeni, melyek szaklapunkban nyilvánosan nyugtáztatni fognak.

Vendégi, Abanymegye, június 20-án 1877.

Scholz Ferenc
postamester.

Szerkesztői sürgöny.

Kis-Komárom. Megrendelheti a kolozsvári m. k. távirat hivatalnál.

N. Torda. Szakegyén által megbíráltatott s kiadhatását, csak újból átdolgozása mellett tanácsolta.

Szin. Adjuk lapunk jövő számában.

Bátyu. A jövő héten némileg eleget teszünk. A diszokmányokat sziveskedjék hozzánk küldeni.

Nagy-Somkút. Alkalmas közölni fogjuk. A többire nézve előjegyezzük.

Lapunk jelen száma a második felében az első levél, tisztelettel kérjük olvasóinkat az előzetes mielőbbi szives megújítására. Jól tudjuk és ismerjük ügytársaink anyagi helyzetének kedvezőtlenét, de azért mégsem kételkedünk, hogy tizenegy éven át a magyar postai érdekeknek híven szolgáló lapot a postaintézet részrehajlatlan intelligenciája kellő pártolással továbbra is ne biztosítaná. Utólagos fizetés mellett csak az esetben adhatunk lapot, ha az ebbeli kívánság lapunk szerkesztőségével jó eleve tudatva lesz.

Pályázatok postamesteri állomásra.

1. Abanymegyei Alsó-Kékeden. 120 frt tisztifizetés, 40 frt irodai és 226 frt szállítási átalány. Postaig. Kassa.

2. Turócsmegyei Pribócson. 120 frt tisztifizetés, 40 frt irodai és 180 frt szállítási átalány. Postaig. Pozsony.

Pályázatok postakezelői állomásra.

1. A pápai m. k. postahivatalnál egy szakképzett postakiadó, 400 frt évi fizetés és lakással azonnal nyerhet alkalmazást. Jó bizonyítványokkal s legalább 200 frt biztosítékkal rendelkező hadmentes pályázók, ebbeli kérvényeiket a pápai postahivatalhoz címezzék.

2. Aradmegyei Kis-Jenőik. posta és távirat hivatalnál a kezelői állomás a legközelebbi idő alatt betöltendő. Járandóság: 16 frt havi fizetés, lakás és teljes ellátás. Folyamodványok Vozáb József m. k. postamesterhez Kis-Jenőre intézendők.

3. Hontmegyei Nagymárosi m. k. posta és távirat hivatalnál egy kezelő, illetőleg gyakornok azonnal nyerhet alkalmazást. Azon pályázók, kik a magyar és német nyelvet bírják, valamint a távirászatban jártasok, vagy azt elsajátítani óhajtják, előnyben részesülnek. Ebbeli kérvények Steinmetz Ede k. postamesterhez Nagy-Marosra (vasúti állomás) küldendők.

4. A kápolnási m. k. postahivatalnál az üresedésbe jött postakiadói állomás. 1877. július 1-től betöltendő. Járandóság: 150 frt évi fizetés és teljes ellátás. Az ebbeli kérvények Krassómegei kápolnási m. k. postahivatalhoz címezendők.

5. Hevesmegyei Tiszaigari kisebb forgalmu m. k. postahivatalnál egy postakiadónő alkalmazást nyerhet, ki egyszersmind 4 leánygyermekket is nevelésben részesítene. Járandóság: 150—200 frt évi fizetés és teljes ellátás. Ebbeli folyamodványok Brüll Móricz m. k. postamesterhez Tisza-Igarra intézendők.

6. Csongrádmegyei H. M. Vásárhelyen, a második postakiadói állomás 12 frt havi fizetés és mosáson kívül teljes ellátás mellett azonnal betöltendő. Szakképzett és jó bizonyítványokkal ellátott postakiadó urak, ebbeli kérvényeiket Hegedűs János k. postamesterhez H. M. Vásárhelyre intézzék. Biztosítékkal rendelkezők előnyben részesülnek.

Ajánlkozások.

— Egy hadmentes postakiadó, ki már több postahivatalnál szolgálatban volt, jó bizonyítványokkal és biztosítékkal rendelkezik, valamint a magyar, német és szerb nyelvben jártas, keres szerény feltételek mellett hason minőségben alkalmazást. A szives meghívók T. M. betűk alatt Nagy-Beckerekre, Madrovics házban címzendők. Állomását azonnal elfoglalhatja.

— Egy 40 éves, nőtlen a magyar, német és tót nyelvben valamint a postakezelésben teljesen jártas kezelő, ki jó bizonyítványokkal és készpénzben kellő biztosítékkal rendelkezik, óhajtaná f. é. augusztus 1-től hason minőségben alkalmazást nyerni. A szives meghívók N. J. postakezelő címén posterestante Jász-Árokszállásra intézendők.

— Egy postakiadó, ki több éven át mint helyettes postamester volt alkalmazva, a katonai kötelezettségtől mentes, jó bizonyítványokkal rendelkezik, a magyar és német nyelvben jártas, valamint néhány ezer forint vagyonnal bír, keres hason minőségben alkalmazást. A szives meghívók J. B. postakezelő cím alatt Tolnamegye Hőgyészre küldendők. Az állomást azonnal elfoglalhatja.

— Egy 24 éves postakezelő ki a magyar, német és román nyelvben jártas s jó bizonyítványokkal rendelkezik, óhajtaná hason minőségben mielőbb alkalmazást nyerni. A szives meghívó levelek, László Károly m. k. postakezelő címe alatt Csik Szt.-Domokosra (Erdély) küldendők.

Tiller Mór és testvére

a nméltós. keresk. m. kir. miniszterium által megbízott szállítóinknál.

Budapecsten, országut, Károly lakatya épületében a következő tárgyak utánvét mellett rendelhetők meg.

1 postatisztai vagy postatisztai aranyzsinóros finom zubony 13 frt 80 krtól	15 frt 80 krig
1 ezüst zsinóros pedig 12 frt	
1 60 krtól	14 frt 25 krig
1 finom szürke pantalon 8—10-ig.	—
1 a legfinomabb fajtól 11—12	—
1 téli köpeny 24 frttól	38
1 esőköpeny csuklával 10 frt.	12
1 sapka, valódi 3/4 arany	
1 zsinór és rózsával	3
1 ugyanaz vitézkötéssel	4
1 finom nyári tábori sapka	
1 arany jelvénnel	3
1 ugyanaz ernyővel	3
1 szabályszerű nyakraváló	40
1 pár arany vagy ezüst himzett posta jelvény zubony galléra	1
1 pár ércz postajelvény	40
1 finom posztó vagy szalma kalap urak vagy fiuk számára 1 frt 50 krtól	3
1 szabályszerű levélhordó zubony 7 frt 50 krtól	9
1 szürke pantalon 5 frt 20 krtól	8
1 sapka	1
1 valódi ezüst-zsinórral	3
1 ugyanaz magastetejű	3
1 szabályszerű postalegény szür. csuklával 18	10
1 szabályszerű zubony	7
1 szabályszerű nadrag	6
1 kalap	3—3
1 sapka	1
1 jó erős négy karimás posta sip	1
1 három	1
1 sip zsinór	1
1 kilogramm jó spanyol viasz	4
1 jó erős bőrtáska levélhordók számára 6 frttól	8
1 ugyanez nagyobb minőségben csomagokra 9 frttól	10
1 jó szerkezetű tized mália mérleg súlyok	15
1 jó szerkezetű levélmerleg tányérral	3—6
1 jó erős levélgyűjtő-szerkezet postacímmerrel 7 frt 50 krtól	9
1 jó erős posta címer 7 frt 50 krtól	9
12 jó minőségű fekete irón 35 krtól	75
12 jó minőségű kék irón 55 krtól	85
12 jó minőségű vörös irón 70 krtól	95
12 jó minőségű tolltartó 25 krtól	60
1 doboz finom acél toll 50 krtól	1
100 hivatalos boríték címmel	60
100 ugyanaz vastag papírból	1
100 jelentési iv	1
100 pénzes levélboríték	65
100 levél papír festett monogrammal	95
100 hozzá való boríték	95
100 levél boríték cím nélkül 35 krtól	85
100 látogató jegy 65 krtól	1
100 hozzá való boríték	35
1 nagy korsó fekete tinta	35
1 nagy korsó finom viola tinta	45
1 kis üveg barminó színű tinta	10
1 korsó, 1/2 kilogram fekete bélyeg festék	1
1 betűzőhöz való szelencze páruval	1
1 rizma fogalmazó papír	1
1 rizma fehér iroda papír 2 frt 50 krtól	3
1 kővez jó csomagoló papír	40
1 vonalzó 10 krtól	50
1 pár jó erős lópköröz I-ső számu	3
1 pár jobb fajta II-dik számu	4
1 pár legjobb minőségű III-dik számu 5 ft	8
1 drb fehér vagy színes ing 1 frt 60 krtól	2
1 drb vászon nadrag 1 frt 20 krtól	2
6 drb fehér vagy színes zsebkendő 90 krtól	4
6 drb fehér vagy színes kapeza 90 krtól	3
1 ing gallér vagy nyakkendő 20 krtól	1
1 jó erős revolver 7 frt 50 krtól	12
1 szimpla vagy dupla pisztoly 2 frttól	3
1 postatisztai kard elefant csont markolattal s arannyal kirakott tokkal	15

ehhez kardkötő 5 frt — kr.
1 pénzes zacskó felvágó kés 35
Az említett tárgyakon kívül még megrendelhető a lehető legolcsóbb árak mellett,

urak, gyermekek és hölgyek részére ruházat, nap és esernyők. minden háztartási szükséglet, urak és hölgyek részére kesztyű, jegyzék könyvek, pénzes tárczáik, kéksek, ollók, méter súlyok, vas és rézből, minden irodai tárgyak és szükségletek, lámpák, mindenféle ajándékoknak alkalmas tárgyak, uri és hölgy nyakraválók, zseb- és falkórak.

1 Deák Ferenc emlékérem 50 frt — kr.
(Csomagolás fadóban 10 krtól 35 krig).

Teljesen felszerelt ruházat megrendeléseknél a mérték pontos beküldése szükséges.

Az egyenruhához tartozó szövet zsinór gomb, jelvény sat. részletesen is megrendelhető, és ugyanazon áron számíttatik amint a n. méltós. kir. keresk. minist. által meghatározott.

Pontos jó és gyors kiszolgáltatás iránt kezeséget nyújtani ismert czégünknek különös érdekében fekszik.

Mint hogy szállítási üzletünk a pártolás folytán, melyben a n. e. vidéki közönség részesített nagyobbított, és ezentúl nem csak a tek. hivatalbelieknek hanem az összes közönség szállítóit leszünk, felhívjuk mély tisztelettel a tek. postamester, és postatiszt urakat, nekünk vállalatban segédkezet nyújtani és az illető feleltől bármilyen néven nevezendő megbízásokat, melyeket mi rögtön utánvétellel küldeni fogjuk, mint közbenjárók elfogadni sziveskedjenek. Működésükért amint az utánvételi lap hozzáni visszaérkezik, az utánvételi összegből hatos kamatot posta utalványon az illető közbenjáró ur kezéhez fogunk juttatni.

Tiller Mór és testvére, szállítók.